"Spørg Amagermor!"

Der var en ældgammel gulerod,
så knoldet, så tyk og så tung,
den havde et ganske forfærdeligt mod,
den ville gifte sig med en ung,
en yndig ung, lille gulerod
af røddernes fineste blod.
? Og brylluppet stod.
Beværtningen var ubetalelig god,
den kostede slet ingen penge;
de slikkede måneskin og drak dug,
tog blomsterfnug,
som det kom fra mark og enge.
? Gammel gulerod hilste med et buk,
og talte så langt og så længe,
de ord de klukkede kluk i kluk;
? ung gulerod sagde ikke et muk,
sad uden at give et smil eller suk,
ung og smuk.
Hvis ikke du tror,
spørg Amagermor!
Et rødkålshoved var deres præst,
og brudepiger hvide roer;
agurk og asparges sad som æresgæst,
kartoflerne stod og sang kor.
Og der blev danset af lille og stor.
Spørg Amagermor!
Gammel gulerod sprang uden strømper og sko,
hu, hej! han revned' i ryggen,
og så var han død, kunne aldrig gro.
Ung gulerod lo,
så underligt vender sig lykken.
Nu var hun enke, nu var hun glad,
nu kunne hun leve som helst hun gad,
kunne svømme som jomfru i suppefad,
ung og glad.
Hvis ikke du tror,
spørg Amagermor!

* * *